



**Republika Srbija**  
**VRHOVNI SUD SRBIJE**  
**Rev 1461/05**  
**14.02.2006. godina**  
**Beograd**

## **U IME NARODA**

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević, predsednika veća, Spomenke Zarić, Slađane Nakić-Momirović, Vladimira Tamaša i Sofije Vagner-Ličenoski, članova veća, u parnici tužioca "AA", koga zastupa AB advokat, protiv tuženog "BB" koga zastupa VV advokat, radi utvrđenja i zabrane uznemiravanja i po protivtužbi tuženog "BB" protiv tužioca "AA" radi uređenja prava korišćenja, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž.1788/2004 od 18.1.2005. godine, u sednici održanoj dana 14.2.2006. godine, doneo je

## **P R E S U D U**

ODBIJA SE revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici Gž.1788/2004 od 18.1.2005. godine.

## **O b r a z l o ž e n j e**

Presudom Opštinskog suda u Rumi P.35/04 od 27.8.2004. godine: 1) odbijen je zahtev tužioca kojim je tražio da se utvrdi pravo tužioca kao nosioca prava korišćenja na nesmetanu državinu katastarskih parcela bliže označenih u ovom stavu izreke upisanih u ZKUL \_\_\_ KO \_\_\_, što je tužena dužna priznati i uzdržati se od svakog uznemiravanja državnine i naknadi mu troškove spora; 2) odbijen je protivtužbeni zahtev tuženog kojim je tražio da se utvrdi pravo korišćenja tuženog na katastarskim parcelama bliže označenim u ovom stavu izreke upisanih u ZKUL \_\_\_ KO \_\_\_, po osnovu povraćaja zemlje nakon izdvajanja što je tužilac dužan priznati i izdati tuženom valjanu tabularnu ispravu radi uknjižbe prava korišćenja u korist tuženog u zemljišne knjige i naknadi mu troškove postupka.

Okružni sud u Sremskoj Mitrovici je presudom Gž. 1788/2004 od 18.1.2005. godine, odbio kao neosnovanu žalbu tuženog i navedenu prvostepenu presudu potvrdio u pobijanom delu kojim je odbijen protivtužbeni zahtev.

Protiv ove drugostepene presude tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu čl. 386. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku (ZPP), koji se primenjuje na osnovu čl. 491. st. 1. i 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br.125/04) i našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitnih povreda iz čl. 354. st. 2. tač. 14. i čl. 354. st. 1. u vezi čl. 375. st. 1. ZPP na koje u reviziji ukazuje tuženi. Nižestepene presude sadrže jasne razloge o odlučnim činjenicama a drugostepeni sud je ocenio sve žalbene navode od odlučnog značaja i označio razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, sporne katastarske parcele upisane su u ZKUL br. \_\_\_ KO \_\_\_ kao društvena svojina sa pravom korišćenja u korist tužioca. Tužilac je na sednici upravnog odbora 7.8.1991. godine doneo odluku o privremenom ustupanju \_\_\_ ha zemlje tuženom kao privremenu akontaciju na ime vraćanja do konačnog rešenja postupka R. 404/91 koji je pokrenuo tuženi, a ovo zemljište je privremeno ustupljeno bez naknade. Potom je svake godine tužilac ustupao tuženom određene površine zemlje na korišćenje u zavisnosti od vrste useva koje je sejao. Dana 2.7.2001. godine postalo je pravosnažno rešenje opštinskog organa kojim je odbijen zahtev tuženog za vraćanje zadružne imovine koje je doneto, zbog izmene nadležnosti posle pokretanja navedenog vanparničnog postupka - u upravnom postupku, a zahtev tuženog je odbijen zato što nije dostavio dokaze da je sporno zemljište bilo u njegovom vlasništvu. Tužilac je u posedu spornih katastarskih parcela, a one su mu vraćene u toku ovog postupka i pripale po deobnom bilansu ranijeg "GG". Tuženi je u posedu spornih katastarskih parcela ranije bio na osnovu godišnjih odluka tužioca o privremenom ustupanju određenog zemljišta na korišćenje.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su protivtužbeni zahtev tuženog odbili, obzirom da tužilac nije izvršio prenos prava korišćenja spornih nepokretnosti na tuženog po odredbama čl. 10. st. 2. u vezi čl. 2. i 4. Zakona o prometu nepokretnosti ("Službeni glasnik SRS", br. 43/81, 28/87, 30/89, 40/89, "Službeni glasnik RS", br. 53/93, 67/93, 48/94, 42/98). Stoga navodi revizije kojima se osporava ovakav zaključak nižestepenih sudova nisu osnovani.

Ostale navode revizije kojima se na posredan ili neposredan način osporava ocena izvedenih dokaza i utvrđeno činjenično stanje Vrhovni sud nije ispitivao budući da se u smislu čl. 385. st. 3. ZPP utvrđeno činjenično stanje revizijom i ne može pobijati.

-----  
Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je na osnovu čl. 393. ZPP odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpravka

sd